

Viršelis, maketas ir iliustracijos autoriaus. Dauguma iliustracijų sukurtos naudojant Midjourney dirbtinio intelekto programą.

Redaktorė Vaiva Monika Lanskoronskytė.

Šį kūrinį draudžiama atgaminti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą internete, išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti, teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn be autoriaus sutikimo.

Šį leidinį, esantį bibliotekose, mokymo įstaigose, muziejuose arba archyvuose, draudžiama atgaminti mokslinių tyrimų ar asmeninių studijų tikslais viešai skelbti ar padaryti visiems prieinamą kompiuterių tinklais tam skirtuose terminaluose.

Bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos integralios bibliotekų informacinės sistemos (LIBIS) portale ibiblioteka.lt

©Antanas Marcelionis, 2024

ISBN 978-609-08-0642-5

ANTANAS MARCELIONIS

MASTER

V E R S I J A 1 . 1

www.masterversion.me

[1]

2028 rugsėjo 27 popietė
Ukraina

Pyyyyyyyyy, pyp, pyp, pyp.

Vienas ilgas ir trys trumpi pyptelėjimai, implanto perduoti tiesiai į ausies nervus, prižadina iš gilaus miego. Būna, kad pabudęs klausiu savęs: kur aš? arba: kas aš? Bet ne šį kartą – su pirmu signalu vaistų administravimo modulis suleido dozę modafinilo. Nutilus paskutiniam pyp esu daugiau nei atsibudęs. Sako, kad poveikis panašus į kokso, tik – kiek mažiau euforijos.

Žinau, kad esu apgriuvusio penkiaaukščio ketvirtame aukšte. Visi pastatai pilkojoje zonoje – apgriuvę arba jau sugriuvę. Kai kurie tą daro tiesiog akyse – nuo vėjo arba garsiai nusičiaudėjus (tikra istorija).

Guliu ant drėgno, supelijusio čiužinio kažkada maištingai paauglei priklausiusiame kambaryje. Rožinį vaikystės laikotarpį ji bandė paslėpti po tamsiais man nežinomų EMO grupių plakatais. Iš vieno penki grupės *My chemical romance*¹ jaunuoliai, pasipuošę husarų uniformomis, smerkiančiai žvelgia į mane. OK, OK. Jūs ką – geresni?

Trys trumpi signalai reiškia, kad dronai, budėję ant penkiaaukščio stogo, užfiksavo tiek pat potencialiai pavojingų asmenų. Nuleidžiu skaidrų šalmo vizorių. Dalį vaizdo užima video, transliuojamas kopterio² vardu Šarka.

Užfiksavusi pavojų Šarka pakilo į šimto metrų aukštį, nutaikė objektyvą į lankytojus, ėmė sekti. Šarkos propeleriai ypatingai tylūs, nuo žemės nesigirdi.

Vaikų darželio teritorija, besiribojančia su namo kiemu, vorele slenka trys figūros.

---

1 Mano cheminis romanas.
2 Keturių propelerių dronas.

Perjungiu vaizdą į termo. Pagal skleidžiamą šilumos pėdsaką – akivaizdūs gavrikai, neregistruoti valkatos. Pirmas – be šalmo (Bešalmis), antras – belekaip storas (Storas), trečią iš maroznų judesių identifikuojau kaip grupės lyderį (Vierchas).

Susidūrimas su gavrikaiis nėra aukščiausio lygio turinys, bet geriau nei nieko.

[Pradėti transliaciją]

Warvid.Zone, transliacijų sąrašė, pasirodo prieš daug metų man ukrainiečių suteiktas vardas Master. Beveik pusė milijono sekėjų gauna pranešimą: prasidėjo.

Gavrikai stoviniuoja už baltų plytų pavėsinės likučių. Ją dengęs šiferis seniai subyrėjęs į smulkias šukes. Palinkiu vėžio nuo asbesto, nors abejoju, ar spės sulaukti.

Šarkos video fyde¹ aiškiai matyti: vyksta ginčas.

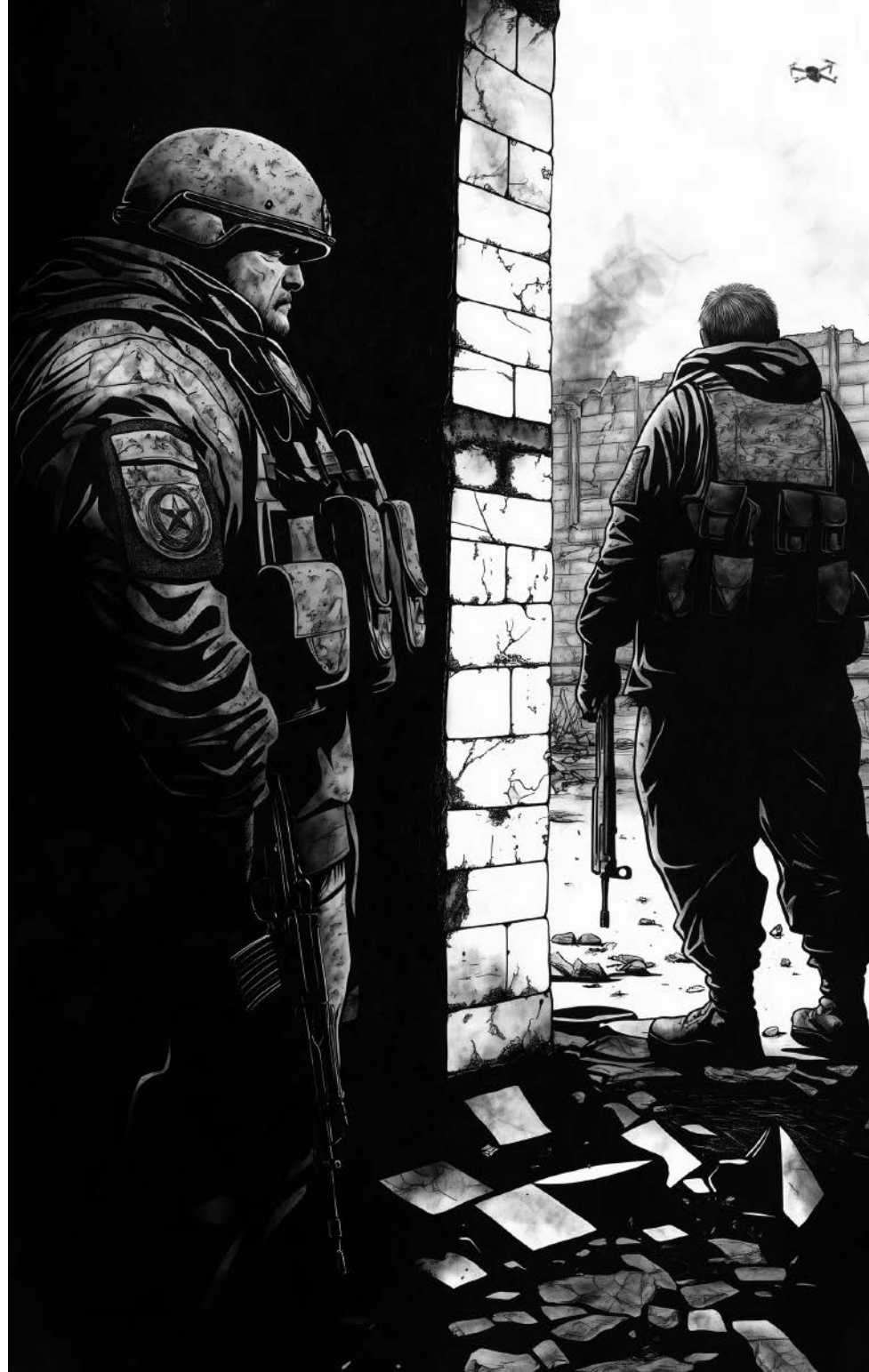
Nustoję skeryčiotis vyrukai sutartinai krato plaštakas: akmuo – žirklys – popierius, arba vaski-či, nors jie patys turbūt sako: по морском!² Vierchas pateisina lyderystę – laimi pirmas, atsitraukia per žingsnį. Storas su Bešalmiu pamojuoja dar kartą. Susinervinęs Bešalmis spiria į pavėsinės sieną. Sėkmingai: viena plyta atsikabina nuo mūro, nuriada šalimais.

– Prapisai, ane?

Prapisėlis piktais judesiais traukia iš kuprinės butelio dydžio daiktą, susigrūda į vidinę striukės kišenę, turbūt pritaikytą tikriems buteliams nešioti. Gauna iš Viercho šalną, labiau primenantį naudotus dar Antrajame pasauliniame kare, paknebinėja pritaisytą kamerą, užsivožia ant galvos. Fuck, tai kaip man dabar jį vadinti?

.....
1 Transliacijoje.

2 Po-morskomu (jūreiviškai).

[Skanuoti video dažnius]

[Signalas rastas]

[Iškoduojama]

Vizoriuje atsiranda POV¹ video iš Bešalmio (tiek to, nekeisiu pavadinimo) šalmo kameros. Girdžiu pokalbį:

- Nemyžk, Ryžas (OK, gali vadintis dvejopai), nieko ten nebus.
- Eik nachui, Riebale (praktiškai atspėjau).
- Pyzdink jau.
- Einu, einu.

Bešalmis, a.k.a.² Ryžas, iškiša pusę galvos už pavėsinės, apsidairo. Įveikia kelis metrus iki darželio tvoros, nevėkšliškai persiverčia. Šnopusdamas risnoja artimiausios penkiaaukščio laiptinės link. Manoji – tolimiausia.

Palaukti kol pats ateis į svečius? Gal ne – strymo žiūrovai tiek kantrybės neturi.

Imu savo Daniel Defense karabiną. Susilenkęs, kad nepasirodyčiau lange, bėgu iki koridoriaus. Išlendu į laiptinę, leidžiuosi žemyn stebėdamas, kaip Ryžas užaina į pirmą butą, tikrina vieną kambarį po kito.

Sustoju laiptinės apačioje, prie pat išėjimo.

Didesnis dronas, vardu Varna, pakilęs kartu su Šarka, tik kiek aukščiau, analizuoja aplinką platesniu spinduliu. Varnos video man nerodo – nėra reikalo.

[Įjungti video]

Trys šiek tiek permatomi langai dabar užstoja didžiąją dalį

.....
1 Point of view – stebėjimo taškas.

2 Also Known As – taip pat žinomas kaip.

tikrojo vaizdo – žalios snarglėtos sienos priešais. Tiesa, ant jos aštriais daiktais arba markeriais palikta daug informacijos: Толик – пидор¹ arba я ♥ Лену² – pasigilinsiu vėliau.

Palaukiu pusę minutės.

- Pirmam aukšte – tuščia. Lipu į antrą.

Girdžiu Ryžo balsą.

- Judink šikną.

Ragina Vierchas.

Laikas.

[Rankinis režimas]

Nuskraidinu Varną toliau už gavrikų nugarų, nuleidžiu į kelių metrų aukštį. Pakoreguoju poziciją.

Taikiklyje – mane dominantys herojai. Genu droną jų link.

Gavrikai, išgirsta Varnos skleidžiamą garsą (ne „kar“!), atsisuka.

[Ugnis]

Sunki metalinė adata, elektromagnetinio impulso išspjauta iš drono, per sekundės dalį įveikia atstumą iki Viercho galvos, pramuša kaktikaulį ir įstringa kaukolės nugarinėje pusėje.

Kiek pastovėjęs su klausimu akyse: „blet, kas čia buvo?“ jis išsitiesia ant žemės, užmezga ryšį su dievais, jei tokių turėjo.

Iš karto po šūvio staigiai kyliu į viršų, nubrėžiu apskritimą, pakimbu vietoje. Storas bando bėgti: žvelgdamas per petių žengia žingsnį, antrą, užkliūva už Ryžo išspirtos plytos,

.....
1 Tolikas – pydaras.

2 Aš myliu Leną.

plojasi veidu į purvą. Nusitaikau į didelę šikną – jos nedengia šarvinė liemenė.

[Ugnis]

Adata šiknoj – nerimtas sužeidimas, bet nuodai, kuriais ji ištepta, paralyžiuoja po dešimties sekundžių. Neprabėgus nė minutei, Storą išstinka infarktas. Nesveikas gyvenimo būdas žudo.

Perjungiu dėmesį į Ryžo video. Jis virtuvėje uosto atsuktą stiklainį. Atrodo, nepatiko. Išrankus. Spintelėje jų rikiuojasi daugiau – bus užsiėmęs porą minučių.

Perbėgu kiemą, peršoku darželio tvorą. Slėpdamasis už gyvatvorės pasiekiu pavėsinę.

Viercho kairėje rankoje suspausta nedidelė ruda dėžutė su dviem mygtukais – standartinis kinietiškas iniciatorius.

Atiduok – bus mano. Paspaudžiu [Arm]!: užsidega žalia lemputė. Šalia Viercho dešinės voliojasi telefonas, transliuoja Ryžo video. Ačiū, šitą filmą aš pats matau.

Bešalmis, nešinas atidarytu raugintų agurkų trilitriu, vieną jau čiaumodamas, prieina prie lango.

– Pacanai, radau agurkų. Pyzdiec, kokie skanūs!

Ištiesia pro langą agurkus. Pamato pasliką Storą, rankos nevalingai atsileidžia, stiklainis išslysta. Gaila – gal tikrai geri buvo.

– Soriukas, Ryžas.

Paspaudžiu mygtuką.

RPG granata Ryžo kišenėje gulėjo ne šiaip sau. Tai žinoma gavrikų žvejybos ant gyvos žuvelės taktika – vienas nelaimėlis eina tikrinti teritorijos, o sėbrai procesą stebi

.....
1 Užtaisyti, aktyvuoti.

telefono ekrane. Tikimybė, kad įvykus kontaktui gavrikas žus – labai didelė. Jie tikisi, kad krituolis bus apieškomas. Tuo metu sprogdina granatą, norėdami padaryti žalos apieškančiajam – vis šiočia tokia nauda iš lavono. Skamba desperatiškai, bet gavrikų šansai išgyventi pilkojoje zonoje ir taip artimi nuliui.

Sprogimą iš skirtingų kampų įamžina abu mano dronai. Nutrūkusi nuo kūno galva su šalmu ir vis dar tebefilmuojančia kamera besisukdama išskrenda pro langą. Skrydžio trajektorija nupiešia aukštą arką, kurios viršutiniame taške išcentrinė jėga išlaisvina galvą iš šalmo. Abu objektai pasiekia žemę panašiu metu. Kai kelis kartus pašokęs šalmas nustoja riedėti, stebuklingai išgyvenusios kameros siunčiamame video susifokusuoja gan nustebęs Ryžo Bešalmio veidas.

Skiriu jam Oskarą už geriausią kinematografo darbą, *post mortem*.

[Baigti transliaciją]

[2]

2022 m. vasario 24 d. rusijos fiureris-wannabe-petras įsakė pulti Ukrainą. Pirmosiomis karo dienomis atrodė, kad šalis bus sutraiškyta, tačiau drąsūs kazokų palikuonys mobilizavosi, sėkmingai priešinosi ir išstūmė okupantus iš didelės dalies užimtos teritorijos. Antroji pasaulio armija gėdingai traukėsi palikdama žmones ir techniką. Vienu metu atrodė, kad pergalė arti. Tačiau per 2023 m. žiemos pauzę rusai giliai įsikasė, įsistatė drakono dantis¹, sukaupe žmonių ir arsenalo. Ilgai lauktas ukrainiečių kontrpuolimas, prasidėjęs 2023 m. pavasarį, buvo nesėkmingas. Vakarų parama buksavo, o rusai išmoko skaudžias pamokas. Ukrainiečių karo pajėgų vadas Valerii Zaluzhnyi konstatavo, kad situacija – aklavietėje.

Mažėjo tradicinės technikos – artilerijos, tankų, aviacijos – vaidmuo. Atstumas tarp priešakinių pėstininkų linijų didėjo, pilkoji zona – niekieno nekontroliuojama teritorija – išsiplėtė iki keliolikos kilometrų pločio. Prigijo naujas terminas – dronų karas. Pilkojoje zonoje veikė praktiškai vien tik nedidelės dronistų komandos.

2024 m. Vakarai ginčijosi dėl paramos, jos tiekimas nutrūkdavo. Agresorius irgi turėjo savų problemų – technikos sandėliai ištuštėjo, sankcijos, nors ir buksuodamos, bet veikė. Vasaros pabaigoje ZSU² pajėgos įsiveržė į rusijos teritoriją ir užėmė dalį Kursko regiono.

2025 m. prasidėjo derybos³. Buvo susitarta dėl sąlyginių paliaubų: nebus naudojamos tolimojo ir vidutinio nuotolio raketos, atitraukta sunkioji artilerija. Dar labiau išsiplėtusi

-
- 1 Betoniniai įtvirtinimai, skirti sunkiajai technikai stabdyti.
  - 2 Ukrainos karinės pajėgos.
  - 3 Knyga parašyta 2024 m. pabaigoje, viskas, kas vyko toliau – sugalvota autoriaus.

pilkoji zona tokia ir liko. Abiejų pusių dronistų komandos toliau vykdė misijas.

Nuo pat karo pradžios žvalgybinių, vėliau ir FPV¹ dronų užfiksuojami video, rodantys, kaip paleista granata arba sprogmuo, pritaisytas prie FPV, ištaško priešo karius ar sudegina milijonus kainuojančią techniką, sulaukė milžiniško populiarumo socialiniuose tinkluose. Didieji rinkos žaidėjai tokią medžiagą draudė dėl pernelyg žiauraus turinio.

2024 m. pabaigoje startavo projektas Warvid.Zone – YouTube-tiktoko klonas, skirtas video medžiagai iš karo. Su visais socialinio tinklo atributais – sekėjais, laikais, komentarais. Projekto savininkas – nežinomas. Serveriai išmėtyti po bananų respublikas.

Pirmieji sėkmės sulaukė agentai-editoriai. Jie supirkinėjo video medžiagą iš karių, ją montavo, įgarsino, komentavo ir rodė savo kanaluose. 2025 m. pabaigoje Warvid turėjo apie penkis milijonus prenumeratorių, mokačių mėnesinį mokestį. Video peržiūros konvertavosi į pinigus.

Projektui pristačius galimybę stryminti² gyvai įvyko didysis šuolis. Kariams, turintiems bent kiek populiariesnius kanalus, nemokamai pasiūlyta įranga – IV lygio balistinis šalmas su integruota komunikacijos sistema ir dviem vaizdo kameromis (paprasčiausia ir naktinio matymo), Starlink interneto priedėlis su imtuvu, priimančiu signalą iš šalmo arba dronų kamerų. Norinčiųjų pakako, kariuomenės vadovybė žiūrėjo pro pirštus – juk šalimą ir Starlinką gauna. Kariai, transliuojantys gyvai, greitai išstūmė iš viršūnės agentus. Pasibaigus transliacijai editoriai, o kartais tiesiog

-
- 1 First Person View – matymas pirmuoju asmeniu.
  - 2 Transliuoti gyvus video.

dirbtinis intelektas sumontuodavo medžiagą į efektingus filmus, kurie toliau sukosi topuose ir generavo pajamas jų autoriams.

Projekto valdytojams nusprendus pavišinti informaciją, kiek uždirba strymeriai, prasidėjo tikra beprotybė.

Šalia kiekvieno vardo ėmė suktis skaičiai, rodantys pajamas. Paaiškėjo, kad top 10 uždarbis siekė beveik 200 tūkstančių dolerių per mėnesį. Warvid užplūdo prašymai būti priimtiems į strymerius. Pagrindinės sąlygos buvo dvi:

- karinė patirtis arba baigta karinė tarnyba;
- turėjai pats nuvykti į Ukrainą ir būti priimtas į užsieniečių legioną arba kitą karinį vienetą.

ZSU netikėtai gavo papildomą motyvuotų savanorių srautą.

Rusai sukūrė savo Warvid kloną, kuris, nors ir kreivai, bet veikė. 2026 m. pavasarį nutiko tai, kas vėliau pakeitė karo eigą – rusiškas klonas su visais jo dalyviais buvo prijungtas prie Warvid. Aišku, tai sukėlė didžiulį pasipiktinimą (kaip taip galima?! bendradarbiauti su agresoriumi!?!), tačiau vis dar nežinomi projekto valdytojai nekreipė į tai dėmesio. Netrukus buvo pristatyti primygtiniai taisyklių pakeitimai:

Jei vienos pusės strymeris (vienas arba su komanda) paima į nelaisvę priešingos stovyklos strymerį (parodo tai gyvai arba pateikia įrašą) ir jį paleidžia, iš karto gauna 20% visų belaisvio iki tol uždirbtų pinigų (jie privalomai kaupiami su galimybe atsiimti paliekant tinklą). Belaisvis pusę metų netenka galimybės stryminti. Visos per tą laiką jo seno turinio sugeneruojamos pajamos atitenka jį į nelaisvę paėmusiam asmeniui.

Be šios pagrindinės taisyklės buvo krūva papildomų sąlygų:

- maksimalus komandos dydis – 4;
- belaisvio negalima kankinti;
- jei belaisvis sužeistas, privaloma jam suteikti medicininę pagalbą;
- paleistasis turi pasiekti saugią zoną;
- etc.

Po šių pakeitimų Warvid tapo *Battle Royal* arba *Fortnite* analogu tikrovėje.

2028 m. didžioji dalis pilkojoje zonoje veikiančių karių buvo Warvid nariai. Visus kitus vadino gavrikais.

[3]

Mano vardas Martynas, man 49 metai, esu lietuvis.

Ukrainos kare su rusija kaip savanoris dalyvauju nuo 2014 m. žvalgybos ir diversijų būriuose. Per tuos metus gaminau sprogmenis, minavau, stačiau spąstus, sprogdinau, šaudžiau iš stingerio ir javelino. Bet didžioji veiklos dalis buvo susijusi su dronais – žvalgiau, mėčiau granatas, skraidinau savižudžius FPV. Išmokau juos remontuoti ir tobulinti. Mano sugalvotus ir išbandytus patobulinimus Ukrainos ir Lietuvos dronų gamintojai diegė į masinę gamybą. Ukrainiečiai praminė mane Master (Майстер) – ne tik dėl techninių gebėjimų. Šimtus valandų vaikęs dronus tiek realybėje, tiek simulatoriuose šiame mene konkurentų turėjau mažai.

Priklausau Ukrainos strymerių legionui. Iš vadovybės gaunu užduotis ir jas vykdu. Stryminu, bet tai nėra mano pagrindinis darbas, pinigai manęs nedomina – jų turiu pakankamai. Warvid uždarbį skiriu Ukrainos atstatymui.

2028 m. kovo 12 dieną sprogmenimis nešinas rusų FPV dronas, įskridęs pro rūsio langą, užmušė du komandos draugus. Man nutraukė kairę ranką ties dilbiu. Netekau sąmonės ir būčiau mirtinai nukraujavęs, jei ne laiku užsiveržęs eksperimentinis automatinis turniketas.

Galvojau, kad karas man baigėsi.

[4]

2028 liepos 5
Vilnius

X @eatontusk:
Labas, Master. Turiu pasiūlymą.

[5]

2028 liepos 6
virš Baltijos jūros

– Jūsų margarita, Mr. Master.

Ištiesė padėklą su kokteiliu skrydžio palydovė, panaši į Margot Robbie.

Be įgulos, buvau vienintelis Itono atsiųsto Gulfstream G650ER keleivis. Kirtus Skandinaviją, vaizdas per langą tapo nuobodus, užliūliuotas margaritų užmigau. Pabudau virš Kanados. Pietums užsisakiau burgerį su kola – juk į Ameriką skrendu.

Iki nusileidimo likus valandai nusiprausiau prabangiame duše, nusiskutau, įlindau į švarius drabužius. Buvau pasirošęs susitikti su turtingiausiu pasaulio žmogumi.

[6]

2028 liepos 6
Fremontas, Kalifornija, JAV

Brainlink corp, viena iš daugybės Itono kompanijų, kūrė tai, ką futurologai vadino kitu evoliucijos etapu – žmogaus-kompiuterio hibridą. Pirminis tikslas – kilnus: padėti neįgaliesiems valdyti galūnes, prarastus nutrauktų nervų signalus pakeičiant skaitmeniniais. Tačiau buvo akivaizdu, apie kokias perspektyvas galvoja Tuskas: ateityje dauguma žmonių kompais, telefonais ir kitais įrenginiais bendraus perduodami signalus tiesiai iš smegenų. Po kelerius metus trukusių bandymų su gyvūnais pirmiesiems savanoriams Brainlinkas pradėtas diegti 2024 m.

Pacientai sėkmingai išmoko valdyti pelę ir klaviatūrą mintimis. Tačiau ne viskas ėjosi sklandžiai. Po kelių nenusisėkusių atvejų įmonė įsivėlė į teismų maratoną. Itonas paskelbė, kad diegimus stabo ir kuria naują, daug geresnę, versiją. Kompanija nutilo.

Susitikimas su milijardieriumi truko tris minutes. Viešai paskelbęs turįs Aspergerio sindromą atleido save nuo nereikalingų žodžių sakymo ir kitų formalumų. Man tiko – jaučiu, kad kruopelę to sindromo turiu ir pats.

– Turėsi naują ranką, visai kaip Terminatoriaus, valdysi ją per mūsų naujos kartos Brainlinką. Bet didžiausias privalumas – dronams ir kitiems įrenginiams valdyti tau jos net nereikės. Nereikės ne tik kairės, bet ir dešinės rankos – komandas duosi tiesiai iš smegenų, per Brainlinką. Ar tai ne pats geriausias dalykas pasaulyje?

Dar kiek pasvaigęs apie būsimas perspektyvas Itonas perleido mane savo mokslininkams:

– Jie tau viską papasakos, aš turiu bėgti – iki!

[7]

– Atari Hunter, CSO¹.

Vardas, vos tamsesnė oda, juodi tiesūs plaukai tarsi sufleravo apie japonišką šaką giminėje, bet kaip ir legendinius kompiuterius Atari gaminusi kompanija, mokslininkė su sakurų šalimi ryšio neturėjo. Mama ir tėtis – abu amerikiečiai, prisiekę konsolės fanai, susipažino 1984 m. geimerių susitikime. Dukrą pavadino Atari. Tėvo giminės medyje būta indėnų pėdsakų, tai ir lėmė spalvas. Jei atvirai, tai atrodė tiesiog vau. Net neryškus randas, kurio didžiąją dalį slėpė kairysis antakis, o nepaslėptas centimetras tarsi pratęsė jo liniją, atrodė kaip įdomi tatuiruotė ar netradicinis makiažo sprendimas, bet ne žymė po traumos.

Brainlinko V2 smarkiai skyrėsi nuo pirmtako. Skylę kaukolėje, pro kurią į smegenis buvo integruojami elektrodoai, grėžė nebe viršugalvyje, o po ausies kaušeliu. Elektrodoai – ne pusantro, o dešimt tūkstančių. Procedūros metu elektrodus jungė ir prie ausies nervų, tai leido turėti dvipusį ryšį su kompiuteriu, be ekrano. Beveik visą ausies kaušelio kremzlę keitė į dirbtinę. Joje tilpo mikrokompiuteris ir akumuliatorius. Du įmagnetinti krovimo kontaktai apsimetė auskarais, įvertais į viršutinę kaušelio dalį.

Penki pirštai – tuo daugmaž baigėsi Itono žadėtos rankos panašumai su ta, metaline, iš Terminatoriaus. Šios kūrėjai žiūrėjo naujesnius filmus. Atari ant kairės užsimovė pirštinę, kabeliu prijungtą prie kompo. Ranka atgijo ir be jokio juntamo atidėjimo ėmė kartoti Atari judesius. Mielai būčiau pats pabandęs, bet kaip tyčia: kairės neturiu.

---

¹ Chief scientific officer – vyriausioji mokslininkė.

– Pagal tavo odos struktūrą ir spalvą atspausdinsime dirbtinę – nesiskirs nuo tikros.

Iš laboratorijos pakliuvau pas teisininkus. Sutarties esmė paslaugiai išdėstyta TL;DR¹ pastraipoje: man įdiegia Brainlinką ir ranką, aš sutinku su visomis galimomis komplikacijomis, įskaitant mirtį. Antrame puslapyje supratau, kad akimis ieškau [Sutinku] mygtuko.

– Kokia tikimybė, kad viskas bus gerai?

– Manome, kad 95%. Bet...

Kare tikimybė, kad viskas bus gerai, vargu ar siekia 5%.

– Tinka.

Sveikatos tyrimai, operacija, mokymasis naudotis naujais žaislais užtruko du mėnesius. Išlydėti užsuko ir Itonas.

– Are you happy?

– Yes, thank you.

– So, what's next?

– I'll... BE BACK.

– I was expecting this answer.²

Nusijuokė ir išskubėjo savo reikalais.

---

1 TL;DR: Too long, didn't read – per ilgas (tekstas), neskaičiau.

3 – Ar jūs laimingas?

– Taip, ačiū.

– O kas toliau?

– Aš... sugrįšiu (turi omeny Ukrainą).

– Tikėjaisi šio atsakymo.

[8]

2028 Rugsėjo 27, popietė
Ukraina

Apieškau du kritusius gavriskus ir jų kuprines. Keli MRE¹ (ačiū, rusiško šūdo nevalgau), du akumulatoriai: vienas išsikrovęs, kitas – beveik pilnas. Įsidedu pilnąjį į visokių daiktų maišą ant taktinio diržo.

Pilni akumai – bene svarbiausia išgyvenimo pilkojoje zonoje sąlyga. Energijos reikia viskam: transportui, dronams, kameroms, Starlinkui, šalmo vizoriui, dažnių slopintuvui, Brainlinkui, roboto rankai. Be elektros aš – kaip be rankos. Rozetės čia neveikia. Iki ukrainiečių kontroliuojamos teritorijos – gabalas.

Popiečio miegą skyriau ne tik jėgoms atgauti – ant penkiaaukščio stogo sulankstomas saulės elementas krauna akumulatorius. Pasileidžiu ten bėgte. Warvid nerodo koordinacių, kur vyksta veiksmas, tačiau kiekvienas, pasitelkęs nesudėtingą AI analizatorių, iš aplinkos vaizdų gali tiksliai nustatyti lokaciją. Žinau, kad po valandos kitos čia knibždės rusų strymeriai ir dar daugiau gavriskų. Turiu dingti kuo toliau.

Užsuku į miegamąjį kuprinės, pakylu į penktą aukštą, gaisrininkų kopėčiomis užlipu ant stogo.

Berenkant daiktus vizoriuje iššoka Varnos video: keturi quad baikai? Iš šiaurės juda mano kryptimi.

Atstumas: 2.2 km

ETA³: 2:35

Šūdas – daug greičiau nei tikėjaisi. Gal šį kartą visi trys gavriskai atliko jauko funkciją?

.....
1 Meal-ready-to-eat – paruoštas valgymui patiekalas.

2 Keturračiai motociklai.

3 Estimated time of arrival – numatomas atvykimo laikas).

Keturi – dar nieko, bet likusi gauja, kuri tuoj prisijungs – jau nelabai. Lokacija sukompromituota, todėl fuck it:

[Pradėti transliaciją]

Šokdamas per kelias pakopas, nusileidžiu iki pirmo aukšto. Buto nr. 3 koridoriuje stovi mano transportas – alkaniausias energijos rijikas, pagal specialų užsakymą pagamintas elektrinis kalnų dviratis. Įgrūdu akumulatorių.

Apytikslis atstumas: 33 km

Gyventi galima. Išsivarau dviratį į laiptinės aikštelę.

ETA: 00:23

Dingti nepastebėtam – be šansų.

